

det. Enhver regering i EU forsøger til hver en tid at påvirke Kommissionens politik.

Det, der er det dårlige ved den her sag, er, at vi fik udpeget en kommissærkandidat fra Danmark, som tilsyneladende intet har gjort for at få afviklet landbrugsstøtten, det vigtigste programspunkt overhovedet på halvdelen af EU's budget, nemlig at landbrugsstøtten skal afvikles, at eksportstøtten skal afvikles. Der kom ingenting. Den danske kandidat var fuldstændig mundlam i det spørgsmål. Det ved statsministeren jo godt, og det kan da ikke være rigtigt, at det skal være sådan.

Der er ikke noget traktatmæssigt til hinder for, at en regering kan sige til Kommissionen, at den gerne vil have, at Kommissionen fører den og den politik. Det ved statsministeren også godt. Det er helt almindeligt i EU.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu synes jeg, hr. Keld Albrechtsen bliver svag i koderne, meget svag i koderne. Nu siger hr. Keld Albrechtsen, at det, det drejer sig om, er at sige til Kommissionen, hvad den danske regering mener. Jamen det gør vi da jævnt hen, men det var jo ikke det, hr. Keld Albrechtsen sagde i sit spørgsmål.

Kl. 13.25

Det, hr. Keld Albrechtsen har stillet spørgsmål til mig om, er, hvad den danske regering har gjort for at lægge pres på den kommende landbrugskommissær. Det, hr. Keld Albrechtsen spurgte om, da han stillede sit spørgsmål, var ikke, hvad vi ville sige til Kommissionen. Nej, det var, hvad regeringen ville gøre for at lægge pres på den kommende landbrugskommissær.

Jeg forstår godt, at hr. Keld Albrechtsen nu bliver svag i koderne og rykker tilbage fra sit oprindelige spørgsmål, for hr. Keld Albrechtsen må indse efter det, jeg har svaret i dag, at hvis regeringen havde gjort, som hr. Keld Albrechtsen nu krævede, nemlig at lægge pres på kommissæren, så ville det være i strid med traktaten, i hvert fald hvis kommissæren så lyttede til, hvad den danske regering prøvede at presse hende til. Det ville simpelt hen ikke være lovligt. Det har hr. Keld Albrechtsen nu indset, og derfor prøver han nu elegant at komme uden om, at det, hr. Keld Albrechtsen i virkeligheden stillede spørgsmål om, var om at lægge pres på kommissæren. Det må man ikke, og derfor omformulerer hr. Keld Albrechtsen det nu til, at det bare drejer sig om, at den danske regering skal sige til Kommissionen, hvad den mener. Jamen det si-

ger vi da så tit, og der baserer regeringen sig på de vedtagelser, der er her i Folketinget.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu forsøger statsministeren jo så at dække sig bag en hel masse juristeri, men problemet er først og fremmest, at der ikke bliver gjort noget ved landbrugsordningerne, selv om regeringen officielt hele tiden siger, at dem skal vi have afviklet. Det siger man officielt. Reelt gør man ingenting.

Så udpeger man en kommissærkandidat, som intet foretager sig i den sag, og så møder der en Kommission op med et program for Europa-Parlamentet, hvor der heller ingen fremskridt er i den sag, og intet hører vi fra den danske regering.

Statsministeren står jo nu i den situation, at hele spillet om, hvem der skal være kommissær, igen bliver åbnet, og der står statsministeren altså ikke med den allerstærkeste kandidat, skulle jeg bare hilse og sige. Statsministeren står med en kandidat, der ikke har markeret sig på det vigtigste spørgsmål overhovedet på hendes område, nemlig landbrugsstøtten, og derfor synes jeg da, at statsministeren og vi andre har et fælles problem, nemlig hvis der ikke kan gøres noget ved det problem med Mariann Fischer Boel, om det så kunne være, at vi skulle have en kandidat fra Danmark, som rent faktisk ville gøre noget ved det problem. Det var jo også en mulighed.

Har statsministeren overvejet den mulighed?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det kan godt være, at hr. Keld Albrechtsen har et problem. Det er jeg tilbøjelig til at tro hr. Keld Albrechtsen har, men det er aldeles ikke fælles med mig. Det vil jeg gerne sige.

Det, hr. Keld Albrechtsen nu prøver at dække over, er jo i virkeligheden, at når hr. Keld Albrechtsen står i det danske Folketing og tordner og kræver, at nu skal al landbrugsstøtte væk, jo før jo bedre, så er de virkelige modstandere, som hr. Keld Albrechtsen har, jo ikke i denne Folketingssal. De virkelige modstandere, som hr. Keld Albrechtsen har, er hr. Keld Albrechtsens politiske allierede, ikke mindst i Sydeuropa. Det er dem, der er skeptiske, ja, for ikke at sige direkte modstandere af, at der overhovedet røres ved landbrugsordningerne.

Hr. Keld Albrechtsen er jo ikke så glad for at tale om i denne Folketingssal, at det er dér, hr.